

PIONJÄRERNA

Nedslag i Bräcke Östergårds historia

1958 - 2008

En Fotobok

sammanställd av

Sven-Erik Johansson

© 2009 Bräcke Östergårds Kamratförening

c/o S-E Johansson, Lyckebacken 5 A, 471 31 SKÄRHAMN
Tele: 0304 - 67 19 18 E-mail: sej51@spray.se

Sven-Erik Johansson

Sven-Erik Johansson är född i Djupvik på Tjörn 1951, men bosatt i Skärhamn sedan 20 år tillbaka. Han var

med i den första barngruppen på Bräckes Förskola 1958. Var även med då skolan startade 1961.

Han gick också några år på ”Provisoriet” innan han flyttade upp till högstadiet på nya E-2 1968. Han gick ut Fackskolan och lämnade Bräcke 1971.

På senare år har han varit med i Bräcke Östergårds Kamratförening och 2007 valdes han till B.Ö.K:s ordförande på två år.

Innehållsförteckning:

Innehållsförteckning	5
Förord	7
Bräcke Östergårds Förskola invigd 1958	8
Några bilder från BÖ:s Förskola	10
Ingrid Hjort: Specialförskollärare vid BÖ	12
MINNESORD: Ingrid Hjort 1927 – 2004	14
Artikel om BÖ av Ingemar Olow m fl	15
Mer bilder från Förskolan ca 1960	21
Söndagsskola i Stora Salen 1958	23
Teater på Bräcke Östergårds Förskola 1958	24
Rune Andersson - BÖ:s förste vaktmästare	25
I väntan på Skolan	26
Äntligen!!! Skolan invigd hösten 1961	28
MINNESORD: Gulli Hilmersson, (1919 – 2008)	36
Skolan E-1, (forts)	37
Sjukgymnasterna Barbro Lundin & Adi Skottsberg	39
Tidiga integreringsförsök vid Bräcke Östergård	41

(forts. på nästa sida).

(forts. från föregående sida).

”Provisoriet” står klart till Luciahelgen 1964	43
Skolavslutning på Bräcke Östergård 1967	44
Konfirmationer vid Bräcke Östergård, 1960 – tal	46
MINNESORD: Gerhard Wetterqvist, (1926 - 2000)	48
Högstadiet E-2 invigt 1968	49
Dr Olow BÖ:s överläkare åren 1958 – 1985	52
MINNESORD: Dr Ingemar Olow, (1920 – 1998)	57
En Återträff på Bräcke Östergård, Tidigt 1990 – tal	58
Många Invigningar på Bräcke Östergård	61
MINNESORD: Sven-Olof Brattgård, (1921 – 2000)	62
Kärlek på Bräcke Östergård	63
Bräcke Östergårds Kamratförening bildad 7/5 1994	64
Bräcke Östergård 50 år 2008	66
BÖ:s Kamratförening besök hos Syster Lena Olne	72
Tack	78

FÖRORD

Den 17 juli 1958 invigdes Bräcke Östergårds Förskola för rörelsehindrade barn av Stiftelsen Göteborgs Diakonisällskap, (nuvarande Bräcke Diakoni), i Göteborg. Den hade hela Västra Sverige som upptagningsområde. I denna fotobok får vi i några nedslag möta Bräckes första barngrupper och dess personal från 1958 till början av 1970-talet. Desutom vidare på några återträffar och sluta med Bräcke Östergårds 50 - årsjubileum". Allra sist några bilder från B.Ö.K:s besök hos Syster Lena Olne på Bräcke Västergård.

1961 kom Låg- och Mellanstadieskolan, samt en Högstadielklass, (7 - 9). Invigningen skedde lördagen den 16 september 1961. På Hösten 1964 stod det av oss alla så efterlängtade "Provisoriet" klart, med klasserna 7–11. Så kom 1968 med den 4:e etappen i Bräcke Östergårds historia, nämligen Nya E-2, (med klass 10 + 2-årig Fackskola). Detta Dubbeljubileum kom B. Ö. K. (Bräcke Östergårds Kamratförening) att uppmärksamma 50 år efter Bräcke Östergårds invigning hösten 1958. Det är min förhoppning att denna fotobok skall glädja och sprida lite kunskap till både dagens och lite äldre "Bräckeiter" om den första tiden i vår Skolas historia.

1958 samlade Bräckes styrelse, med Dr. Sven-Olof Brattgård i spetsen, läkaren Ingemar Olow, förskoleläraren Ingrid Hjort, sjukgymnasten Anne-Marie "Adi" Skottsberg, (redan i början av 1950 - talet var "Adi" över i England och utbildade sig för att träna CP-barn), diakonissan Syster Lena Olne, några barnsköterskor och vaktmästaren Rune Andersson, - och Bräckes Förskola var öppnad. De var alla Pionjärer och bröt ny mark på detta område. Sedan dess har Bräcke växt fantastiskt och har idag Enheter på allt fler platser i landet. Vi är många under årens lopp som har Bräcke och dess hängivna Medarbetare att Tacka för så oerhört mycket. Men den första Pionjärtiden var alldeles speciell. Den glömmes man Aldrig !!!

Göteborg den 3 juni 2009

Sven-Erik Johansson
B.Ö.K:s Ordförande

Bräcke Östergårds Förskola

Invigd den 17 september 1958

Dr. Olow med Personal.

Syster Lena Olne och Ingrid Hjort.

Ingrid Hjort och "Adi Skottsberg.

Vaktmästaren Rune Andersson.

Några bilder från För- skolan

Ingrid Hjort:
Specialförskollärare
och medarbetare
vid Bräcke Östergård
under åren
1958 - 1990

Till höger: *Två utslagna ledare, Ingrid Hjort och Adi” Skottsberg, vilar ut efter en personalkurs på Bräcke Östergård, (Juni 1959).*

MINNESORD

Ingrid Hjort (1927 – 2004)

Specialförskollärare Ingrid Hjort, Båstad, avled den 9 juli 2004. Hon blev 77 år.

Redan på 50- talet intresserade Ingrid sig för att arbeta med barn med rörelsehinder. Hon blev chef på Bräcke Östergårds utredningsavdelning för barn under sju år från starten 1958 till 1990. Under åren 1987-1990 var Ingrid dessutom prefekt för hela verksamheten på Bräcke Östergård.

Hennes pionjärarbete har haft stor betydelse för utvecklingen av det pedagogiska arbetet inom barn- och ungdomshabiliteringen både regionalt och nationellt.

Ingrid Hjort satte alltid barnets bästa i fokus. Hon såg barnets möjligheter framför dess svårigheter och hade stor respekt för det enskilda barnet. Att träning och behandling skulle vara lekfull och upplevas som positiv för barnet förmedlade hon till alla yrkeskategorier i habiliteringsteamet.

Tidigt lyfte Ingrid Hjort fram betydelsen av att barnet skulle förberedas och få information om vad som skulle ske vid medicinska undersökningar och behandlingar. Vikten av hela familjens delaktighet i barnets habilitering betonades tidigt på utredningsavdelningen. Redan från starten 1958 erbjöds viss möjlighet till boende för föräldrar som medföljde barnet under utredningsperioden.

Ingrid Hjorts entusiasm och nyfikenhet ledde till att hon själv deltog i, men även initierade och inspirerade till, många forsknings- och utvecklingsarbeten. Ingrid Hjort var genom alla sina yrkesverksamma år en visionär med siktet inställt på framtiden och på frågan hur Barn- och ungdomshabiliteringen skulle arbeta för att ge det enskilda barnet bästa möjligheter att utvecklas utifrån sina egna förutsättningar.

Ingrid Hjort hade en förmåga som chef att se varje individ. Hon entusiasmerade och stöttade den enskilda medarbetaren. Detta samtidigt som hon med outtröttlig energi och starkt engagemang ledde utvecklingen framåt i verksamheten.

Vi pedagoger som arbetat tillsammans med Ingrid Hjort känner tacksamhet för de kunskaper och erfarenheter hon delat med sig av till oss. Vi kommer alltid att ha med oss Ingrid tankar i vårt yrkesliv.

Louise Bagge
Maria Attfors Östlind
Annika Pilups
Eva Olsson

Text: Ur Hab-bladet. Nr. 2/2004 December Årgång 12 sid. 4.

Hemsida: <http://www.orebroll.se>

Bild: Privat.

Bräcke Östergård – hem för barn med Cerebral Pares, (CP).

Den cerebrala paresen är ett invaliditetstillstånd beroende på en hjärnskada, som uppkommer i samband med förlossningen eller under första levnadsåret och som yttrar sig i olika typer av rörelserubbningar. Många gånger kompliceras handikappet av talsvårigheter, syn- och hörseldefekter, kramper och sen psykisk mognad. Jämfört med andra grupper av invaliditet utgör cerebral pares ingen stor grupp; det föds i vårt land c:a 150 - 200 CP-barn om året, vilket innebär att det i och före skolåldern finns ungefär 3 000 barn med detta handikapp. Av dessa är ungefär en tredjedel så lindrigt rörelseskadade att de kunna följa undervisningen i vanlig skola (normalklass, hjälpklass eller särskola), medan en dryg tredjedel för sin sysselsättning, utbildning och behandling behöver speciella hjälpmedel och specialutbildad personal. Sådan sysselsättning och behandling kan för förskolebarn boende i tätorter många gånger ordnas i särskilda CP-lekskolor, men för de yngsta och de mer avlägset boende barnen blir det ofta nödvändigt med internatvistelse periodvis en eller flera gånger om året. För en del av de svårare handikappade skolbarnen kan också externatundervisning ordnas, i varje fall på småskolestadiet, medan andra måste få sin utbildning i internatskolor. Den enda internatskola, som för närvarande finnes för dessa barn är Eugeniahemmet i Stockholm.

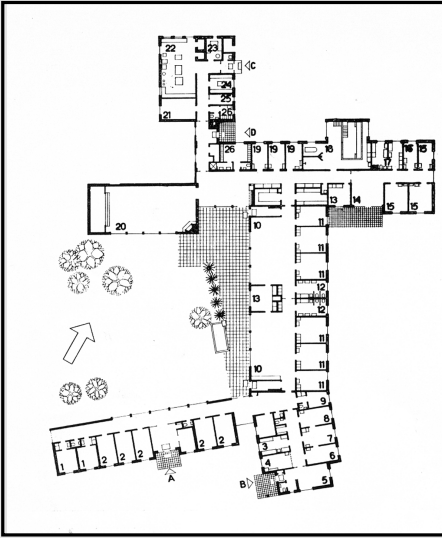
Då det är synnerligen viktigt att en så intim kontakt som möjligt upprätthålles med föräldrahemmen under internattiden, har det, efter utredning

av Medicinalstyrelsen och Vanförekommitén, ansetts lämpligt att en regionindelning av landet kom till stånd med ett CP-internat för varje region. Man skulle därigenom också få ett tillräckligt stort antal barn under enhetlig uppsikt och bedömning, vilket är av betydelse för ett fullgott ställningstagande till såväl medicinska som utbildnings- och sociala frågor.

Bräcke Östergårds förskolehem, som öppnades i september 1958, utgör den första etappen i denna regionplanering och hemmet har som huvudsakligt upptagningsområde Göteborg stad (där ä ven såväl förskola som skola av externatyp finnes sedan flera år), Göteborgs och Bohus län, Värmlands, Älvsborgs, Skaraborgs, Jönköpings och Hallands län. På varje centrallasarett inom upptagningsområdet finns en CP-organisation, som i sin enklaste utformning består även barnläkare och en sjukgymnast, men på några platser även förskola och möjlighet till såväl ortopedisk som barnpsykiatrisk expertis. Genom konsultverksamhet av Bräcke Östergårds läkare på de perifera CP-centra vinner man en fortlöpande kontakt med alla inom området boende CP-barn. Planeringen av behandlingsgången genomföres i samråd med hemortspersonalen. Ett sådant samarbete är också av största betydelse för att få ett fullgott bedömande av alla de problem, som rör detta många gånger komplicerade handikapp.

Bräcke Östergård tar i sin nuvarande omfattning endast emot förskolebarn och har 30 platser.

Plan över byggnaden med beskrivning.

A. Huvudingång	12. Toaletterum
B. Ingång till Läkarmottagning	13. Vaktrum
C. Ekonomiingång	14. Lekrum för barn 1 - 3 år
D. Personalingång	15. Sovrum
1. Mödrarum	16. Isoleringsrum
2. Administration, rum för Lektareapeut och Talpedagog	17. Skötrum
3. Laboratorium	18. Badrum med bassäng
4. Sköterskeexpedition	19. Behandlingsrum
5. Vänttrum	20. Rehabiliteringssal
6. Undersökningsrum	21. Matrum för personal
7. Läkarrum	22. Kök
8. Konferensrum	23. Renseri
9. Isoleringsrum	24. Förråd
10. Lekrum för barn 3 - 7 år	25. Köksföreståndarinna
11. Sovrum	

Personalen, av vilka flera har mångårig erfarenhet av CP-vård, består av läkare, föreståndarinna, biträdande föreståndarinna, 3 sjukgymnaster, 3 förskolelärare, 9 barnsköterskor, 9 sjukvårdsbiträden, samt köks- och nattpersonal. Barnen vistas på hemmet i perioder på i allmänhet 1 - 3 månader och få under denna tid en intensifierad behandling och utreds med hänsyn till deras motoriska handikapp och psykiska utveckling. Resultatet av utredningen ligger sedan till grund för den vidare behandlingen och placeringen. Mödrarna får bo på hemmet dels i samband med barnens intagning, dels senare för att få ta del av behandlingen och sysselsättningen. Fria besökstider praktiseras, och med hänsyn lekrum, sovrums, isoleringsrum och sköt- och skolrum.

Behandlingsavdelningen består av bad, gymnastikrum och rehabiliteringssal. Bad och rehabiliteringssal är dimensionerade för en planerad tillbyggnad, omfattande skola och skolhem för 30 barn. Badet innehåller förutom duschar och badkar en bassäng för rörelseövningar i vatten.

Hemmets största rum har på ritningarna kallats rehabiliteringssal. Beteckningen är ett uttryck för salens primärfunktion som utrymme för mer utrymmeskrävande gymnastik och rörelseövningar. För trappövningar har gjorts en kort men bred trappa, i vilken lösa stödräcken kan sättas upp på olika avstånd. Trappstegen leder upp till en liten scen och därmed är vi över i andra funktioner hos salen, som t.ex. föräldramöten, julfester och underhållning av olika slag för barnen. En öppen spis har tillkommit för vinterkvällarnas sagostunder.

Köksavdelningen med i källare förlagt pannrum har också dimensionerats för den planerade utbyggnaden av hemmet. Byggnaden är uppförd i lättbetong med papptäckt trätak. Fasader mot gården är indelade i fält och putsade i brunt och gult. Övriga fasader är beklädda med gult fasadtegel. Exklusive tomt och lös inredning har byggnadskostnaderna uppgått till 1.410 000 kr, i sin helhet tillskjutna av staten.

Under arbetet med den sällsynt stimulerande uppgiften att inreda Bräcke Östergård har vi (Margareta och Rolf Åberg) gång på gång känt oss tveksamma inför till synes oförenliga synpunkter. Å ena sidan har vi naturligtvis av hela vårt hjärta önskat, att vårt arbete skulle bidra till att barnen så litet som möjligt skulle känna sig lösryckta från sin hemmiljö och placerade i något nytt, opersonligt och främmande. Å andra sidan har vi givetvis inte med lugnt samvete kunnat bortse från de självklara krav på lättskötthet, slitstyrka och effektivitet, som skötseln av ett stort antal svårbehandlade barn ställer. Ytterst skulle förmodligen en sådan underlåtenhetssynd ändå gå ut över barnen.

Men vi har inte kunnat värja oss för en känsla av att man i allt för många anläggningar av vård- och sjukhemstyp något ensidigt överbetonar denna sistnämnda synpunkt och på bekostnad av trivsel och humana miljövärden låter sig imponeras av material

deklarationernas kurvor och tabeller om hållfasthet, slitstyrka och resistens. Vi har därför varit på vår vakt inför olika val, t.ex. mellan trä- och stålmöbler, plast- eller tygklädsel, och försökt att rättvist avväga den mera känslomässiga miljön och trivselsynpunkten mot rationella skötsel- och effektivitetskrav.

I sovrummen har kraven på skötsel inte varit så stora, att man tvingats till en sänguppställning

ut från väggarna, vilket vanligen är fallet i sjuk-salar. I stället har de kunnat placeras utefter väggarna, vilket ger en friare och vänligare rumsbild. Genom att sängarna har gavlar och vägg-sidan utförda som träfyllningar, avgränsas ett litet krypin, som möjligen kan bidra till att påverka barnens trygghetskänsla. Över sängarna ger små pin-uptavlor barnen möjlighet att ständigt ha framme fotografier av föräldrar och idoler av olika slag.

I de stora leksalarna har man önskat en fri och obunden möblering så att omgrupperingar efter skiftande behov och barnantal lätt skall kunna ske. Varje bar har sin arbets- och lekplats med speciellt avpassad stol och bord. Vidare finnes s.k. ”stå bord” för barnens arbete i stående ställning, stolar och bord för ”korssittande”, grupp-bord för lek med sand och vatten och tummel-mattor.

Barnens möbler, speciellt bordet och stolen, är på grund av barnens handikapp underkastade så speciella krav, att det är helt uteslutet att använda vanliga barnmöbler. De på Bräcke Östergård använda stolarna och borden har vi utarbetat i nära samråd med professor E. Severin och dr Sven Olof Brattgård samt barnens läkare och vårdpersonal. Speciellt har fröknarna Hjort och Skottsberg tålmodigt gjort klart för oss de speciella krav man har rätt att ställa på de här möblerna. Stolarna och borden, som varje barn till-

delas, är höj- och sänkbara med 15 mm intervall. De förstnämnda kan, om så är önskvärt, förses med höj- och sänkbara gavlar.

Ståbordet har halvcirkelformade inskränningar i skivan för att stöda barnet och är försett med ett antal stapelbara skivor för att avpassa lämplig arbetshöjd. Varje bord är avsett för fyra barn.

Sängarna är utrustade med skumgummimadrasser på plant, hårt underlag. Den utåt öppna långsidan kan vid behov - ett behov som tycks föreligga i de flesta fall - förses med en skyddsbräda. Som allmän målsättning för dessa möbler, men

framför allt för stolen och bordet, har vi uppställt kravet, att de skall se ut som vanliga barnmöbler och inte som gymnastikredskap. Vidare måste de kunna tillverkas till ett pris, som ej alltför mycket avviker från vad vanliga barnmöbler kostar. Stolen och bordet tillverkas nu i standard och kan rekvireras från H. E. Adamsson AB, Göteborg.

I barnens utrymmen, och för övrigt i nästan hela anläggningen, är belysningen av glödlampstyp. Glödlampan ger ett varmt, mjukt ljus, som helt överensstämmer med vad barnen är vana vid hemma. Det kan lätt regleras till önskvärd styrka. Armaturerna är klart för oss de speciella krav man har rätt att ställa på de här möblerna. Stolarna och borden, som varje barn tilldelas, är höj- och sänkbara med 15 mm intervall. De förstnämnda kan, om så är önskvärt, förses med höj- och sänkbara gavlar.

Ståbordet har halvcirkelformade inskränningar i skivan för att stöda barnet och är försett med ett antal stapelbara skivor för att avpassa lämplig arbetshöjd. Varje bord är avsett för fyra barn.

Sängarna är utrustade med skumgummimadrasser på plant, hårt underlag. Den utåt öppna långsidan kan vid behov - ett behov som tycks föreligga i de flesta fall - förses med en skyddsbräda. Som allmän målsättning för dessa möbler, men framför allt för stolen och bordet, har

vi uppställt kravet, att de skall se ut som vanliga barnmöbler och inte som gymnastikredskap. Vidare måste de kunna tillverkas till ett pris, som ej alltför mycket avviker från vad vanliga barnmöbler kostar. Stolen och bordet tillverkas nu i standard och kan rekvireras från H. E. Adamsson AB, Göteborg.

I barnens utrymmen, och för övrigt i nästan hela anläggningen, är belysningen av glödlampstyp. Glödlampen ger ett varmt, mjukt ljus, som helt överensstämmer med vad barnen är vana vid hemma. Det kan lätt regleras till önskvärd styrka. Armaturerna är i flesta fall försedda med vita textilskärmar, vilket otvivelaktigt bidrager till att öka trivselen. De har också fördelen att vara billiga, oömma och lättvättade.

Vi har inledningsvis berört några allmänna synpunkter på materialvalet, och vilka möjligheter man där har att skapa riktiga miljövärden. Möblerna i barnavdelningarna är genomgående utförda av björk, som före plastlackeringen behandlats med en lätt laserande grundlack för att hindra träet från att gulna. Bordsytor och skivor är klädda med linoleum, ett material, vilket enligt vår uppfattning är barnvänligare än plastlaminaten och praktiskt taget lika lättskött och tåligt. Vissa för slitage ej så utsatta ytor på möblerna har målats i klara Grundfärger för att tillsammans med barnens färgglada leksaker utgöra ett stimulerande glatt inslag i miljön.

Väggarna är i regel målade, men i barnens sovrum och vissa väggytor i leksalarna, där man kan befara ett kraftigare slitage, har tapetsrats med vävburen plast. Det är mycket viktigt, att denna väggbeklädnad sker med en matt, relativt grovt texturerad kvalitet, då man annars lätt kan erhålla en i sammanhanget ej önskvärd kall yteffekt, som ger olustiga associationer. I den stora samlingsalen, den s.k. rehabiliteringssalen, förekommer en panel av laserad furu och eternit. Golvbeläggningen är genomgående linoleum.

Färghållningen är blond

med en varm, ljus grå ton som huvudkomponent. I barnens leksalar har denna kombinerats med gula och blå ytor på väggar och golv i ett försök att skapa en enkel och för barnen fattbar färgsammansättning. Korridoren till läkarens mottagning och behandlingsrum har vi försökt göra så vänlig som möjligt och bl. a. arbetat med en enkel schablonmålning i barnens ögonhöjd.

Gardiner och överkast är utan undantag av kraftiga bomullskvaliteter, ett i dessa sammanhang nästan självklart material. Sömnad och gardinarrangemang är med hänsyn till skötseln enklast tänkbara. Endast i leksalarna, som har stora och med tanke på gardinupphängning svärbemästrade fönsterytor, har vi, av hänsyn till rummets allmänna hållning, draperat gardinvåderna i mjuka bågformer.

Möbel- och inredningsenheter, armaturer, textilier samt en del av lek- och behandlingsutrustningen har varit ingripna i inredningsentreprenaden och har kostat c:a 56 000 kr. (Väggpanel och fasta skåp-inredningar ingår i byggnadsentreprenaden). I detta belopp ingår inredningen i läkarens avdelning samt de administrativa utrymmena. Beloppet är avsevärt mindre än den preliminära kostnadsberäkning, som på ett tidigt stadium gjordes.

Att detta inredningsuppdrag har varit ovanligt stimulerande torde ha framgått av vad som sagts ovan. Våra uppdragsgivare har inte sparat någon möda för att sätta oss in i de komplicerade och många gånger unika förutsättningar detta verk-

samhetsfält kräver. Så vitt vi vet är det här i landet första gången man haft tillfälle att i stor skala angripa en sådan här inredningsuppgift förutsättningslöst. För oss som haft förmånen att få delta i detta arbete har det varit ett spännande äventyr.

Text: Arkitekt SAR Lars Ekedorff

Leg. Läk. Ingemar Olow

Inredningsarkitekterna SIR Margareta

och Rolf Åberg

Bilder: Ur Artikeln samt Privata.

Särtryck ur SJUKHUSET nr. 4/1959

Fakta:

Arkitekt:

G. Birch - Lindgren & E. Lohk, Arkitekter SAR, AB genom arkitekter SAR E. Lohk och E. Ekedorff.

Inredningsarkitekt:

Arkitekter SIR Margareta och Rolf Åberg.

Konsulter har varit:

Hugo I. Andreassons ing.-byrå, Hugo Theorells Ing.-byrå AB och Karl G. Eliassons Ing.-byrå.

Entreprenörer:

Gunnar Zetterbergs Byggnads AB, Gårda Rörläggeri & Svetsningsverkstad AB och Emil Lundgrens Elektriska AB.

Höj- och sänkbar stol och bord tillverkas i standard av:

H. E. Adamsson AB.

**Mera
bilder från
Förskolan
ca 1960**

**Söndags-
skola i Stora
Salen på
Bräcke
1958**

Teater i Stora Salen

1958

Rune Andersson:

- Bräcke Östergårds förste vaktmästare.

När Bräcke Östergårds Förskola startade 1958 anställdes Rune Andersson som vaktmästare. Han skulle klippa gräs och hålla snyggt utvändigt. Samtidigt gjorde han bl a små stolar och bord till barnen. Rune gjorde även andra specialanpassningar, eftersom hjälpmedlen inte var så väl utvecklade på den tiden.

När skolan stod klar några år senare, så "hängde" småkillarna ofta nere i Runes verkstad för att pumpa rullstolen och få lite "killsnack" som motvikt till alla kvinnorna som arbetade på Bräcke Östergård. Han blev en sorts ställföreträdande pappa för många barn som betydde väldigt mycket.

Rune arbetade på BÖ ända fram till 1995 då han gick i pension, men han kommer nästan varje år till B.Ö.K.- träffarna, så han håller fortfarande kontakt med sina "gamla barn".

Liggstol, Birgitta Eriksson + en elev utanför Gamla E-1, (tidigt 1960 - tal). Stolen liksom rutschkanan här nedan tillverkades av Rune med bistånd av Bloms Cykelaffär, som hjälpte till med att svetsa.

I väntan på Skolan! 1960

Äntligen!!!

Skolan invigd den 16 septemer 1961

Kl. 14:00

Till höger:
*Flaggan hissas
i topp av några
elever och
skolpersonal
med inbjudna
gäster som
åskådare.*

Till vänster: *Gamla
E-1:ans skolentré
samt lärarrum och
sjukgymnastik.*

Till höger: *Gamla
Elevhem 1 och 2, (som
senare blev E-1 a res-
pektive E-1 b), på
invigningsdagen 16
september 1961.*

Skolpersonal

(Gamla E-1 och E-2)

Det fanns många yrken representerade i skolan.

Nedan: Detta foto, på Bräcke Östergårds skolpersonal, är taget omkring 1970.

Planlösning, Bottenvåningen.

1. Klassrum	13. Vilrum
2. Grupprum	14. Lärarrum
3. Ämnesrum	15. Entréhall
4. Talpedagog	16. Personalrum
5. Hemvård	17. Förråd
6. Slöjd	18. Kök
7. Gymnastik	19. Dagrum
8. Behandling	20. Sovrum
9. Bibliotek	21. Badrum
10. Material	22. Sköljrum
11. Toaletter	23. Kapprum
12. Expedition	

Arkitekter har varit:

BIRCH-LINDGREN, LOHK, EKEDORFF
Arkitektkontor AB

ELANDERS, GBG. 5942, 9, 61.

BRÄCKE

Förskole- och skolhem

har kunnat förverkligas tack vare bistånd och stöd, anslag och gåvor från:

Riksdagen

Inrikesdepartementet

Kungl. Medicinalstyrelsen

Kungl. Arbetsmarknadsstyrelsen

Folke Bernadotte-stiftelsen

Björckska stiftelsen

och en lång rad donatorer

och bidragsgivare

Till alla vill hemmets styrelse i dag framföra ett varmt och värdsamt tack!

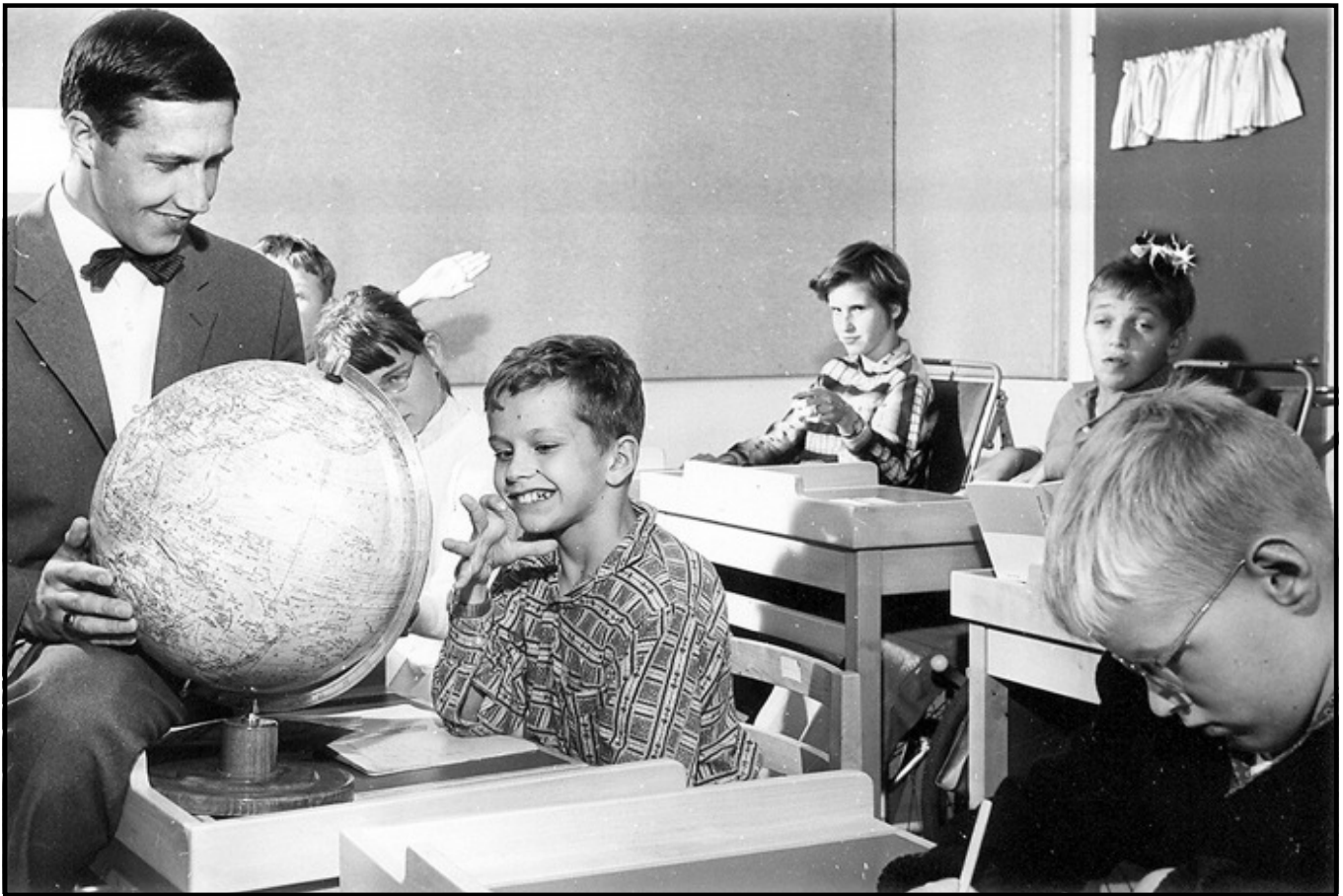
Ur Invigningsprogrammet
Lördagen den 16 september 1961
Kl. 14:00

Two small children outside E-1, early 1960s.

Nedan: *Two other small children outside E-1, (early 1960s).*

"Lollo" orienterar sig i världen. Anne-Marie Höög och Ingemar Andersson övervakar. Yngve Stenemark skriver. Lennart Claesson och Karin Hagen skymtar i bakgrunden.

Nedan: Karin Hagen, Erik Rubbestad och syster Lena Olne håller på med uppbyggande arbete.

*Elev med gammaldags skrivmaskin, långt
innan datorernas intåg...*

Nedan: *Margreth Olsson, Marie Albinsson och till-
synslärare Gulli Hilmersson, (tidigt 1960-tal).*

Skolavslutning 1962

Till vänster:

Gulli Hilmersson läser och berättar för intensivt lyssnande elever och praktikanterna Britt.

Motstående sida: Skolelever på E-1:s låg-, mellan- och högstadiet, c:a 1963. På bilden syns Ingrid Johansson, Britt-Marie Johansson, Arne ?, Sven-Erik Johansson, Ingemar Andersson och många flera.

Nedan: Rektor Gösta Stenberg talar i Stora Salen, kanske om det hägrande sommarlovet.

MINNESORD

Gulli Hilmersson (1919 – 2008)

Gulli Hilmersson, Mölndal, har avlidit i en ålder av 89 år, (2008). Närmast anhöriga är brorsönerna Christer, Stefan och Anders med familjer, framlidne brorsonen Peters familj och Renée Hilmersson.

Gulli Hilmersson föddes på Lilla Nääs i Skallsjö i Lerum. Familjen bestod av mor och far samt en äldre bror. Hon berättade gärna om sin barn- och ungdomstid på Lilla Nääs. Familjekänslan var stark.

Efter lärarutbildning i Skara, kom Gulli 1945 till Otterhällans folkskola i Göteborg. Hon antog 1953 utmaningen att undervisa spastiska barn i en barack på Guldheden, CMR-hemmet. Där fanns redan en förskola, nu skulle tio svårt handikappade cp-barn i åldern 7–12 år undervisas i en lokal på 17 kvm och med minimal utrustning. Hon gillade utmaningar. God hjälp hade Gulli av förskolläraren Ingrid Hjort och sjukgymnasten Adi Skottsberg – två pionjärer, Gulli blev en tredje. Elevernas föräldrar ställde upp och var till god hjälp. Efter fem år flyttade man till Welanderhemmet i Kärralund. Snart väntade nya utmaningar.

Stiftelsen Göteborgs diakonissällskap hade 1958 öppnat en förskola på Bräcke Östergård på Hisingen. Uppdraget att hösten 1961 starta en skola där gick till Gulli. Eleverna hade svåra funktionsnedsättningar och skiftande skolbakgrund. Lärarna saknade erfarenhet av sådan undervisning. Gulli utgick alltid från vad eleven kunde i stället för vad han/hon inte klarade. Planering utifrån varje elevs förutsättningar gällde. Eleverna uppskattade Gulli och det arbetssättet mycket. Att skolan snart nämndes med respekt ute i landet var Gullis förtjänst.

Efter fem år på Bräcke Östergård fick Gulli en tjänst på skolöverstyrelsen i Stockholm och blev den första konsulten för undervisningen av rörelsehindrade elever. Genast togs hon med i en arbetsgrupp som skulle föreslå åtgärder för att underlätta för eleverna att gå i vanlig skola. Flera av förslagen antogs av riksdagen 1967. En annan uppgift gällde de s k neurosedynbarnen, som i mitten av 60-talet skulle börja skolan. Kurator Inga-Maj Juhlin och Gulli besökte de c:a 100 barnens skolor, spridda över landet, för att informera och inspirera, vilket de gjorde med framgång.

Senare deltog hon i ett forskningsprojekt på Handikappforskningen vid Göteborgs universitet. Det gällde 238 unga vuxna med rörelsehinder, som eftersatts av samhället. Projektet ledde bl a till speciella folkhögskolekurser. En elev har berättat, att hon var 40 år, när hon kom till kursen. Först då började hennes tideräkning.

I december 1968 blev Gulli lektor på Lärarhögskolan i Göteborg. Hennes fånglade och verklighetsnära föreläsningar är omvittnade. Hon hade en enastående förmåga att hantera språket i tal som i skrift – enkelt, ofta detaljrikt, klart och medryckande.

Sin yrkesverksamhet avslutade Gulli på rikscentralen för pedagogiska hjälpmedel för rörelsehindrade, vid Bräcke Östergård 1979-1985. Att utveckla och informera om läromedel för folkhögskolan blev huvuduppgiften.

Vi är många som tänker på Gulli. Vi gläds åt att ha fått lära känna henne. Hon visade varm omtanke om sina närmaste, om elever och deras familjer, om sina medarbetare. Gulli var ärlig, positiv, drivande och hade ett brinnande engagemang i det hon företog sig, hon hade humor, hon var ödmjuk.

Ulf Lekemo

fd enhetschef för nämnda rikscentral

Ur Svenska Dagbladet den 15 april 2008

*Direktor Henry Bergelind besöker klass 7-9, (Ulf Lekemos klass).
Längst fram: Lennart Claesson.
Längst bak: Där skymtar Ingemar Andersson och Erik Rubbestad.*

Bräckes dåvarande styrelseordförande Sven-Olof Brattgård och Yngve Stenemark.

Nedan: Tidig lästräning.

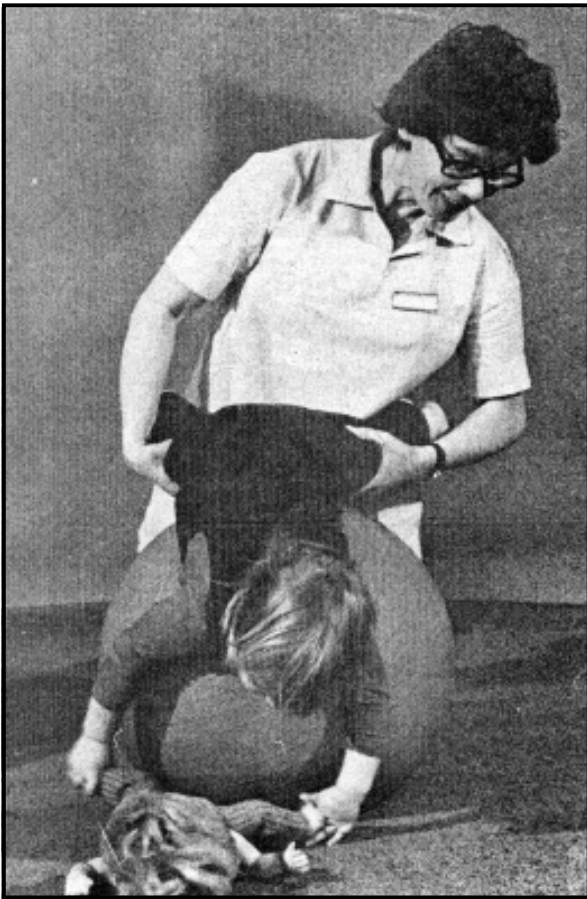

Lektion i en av Låg- Mellanstadiets skolsalar 1963.

Nedan: *Godisaffären i närheten där de äldre eleverna på egen hand kunde åka och handla, (1960-tal).*

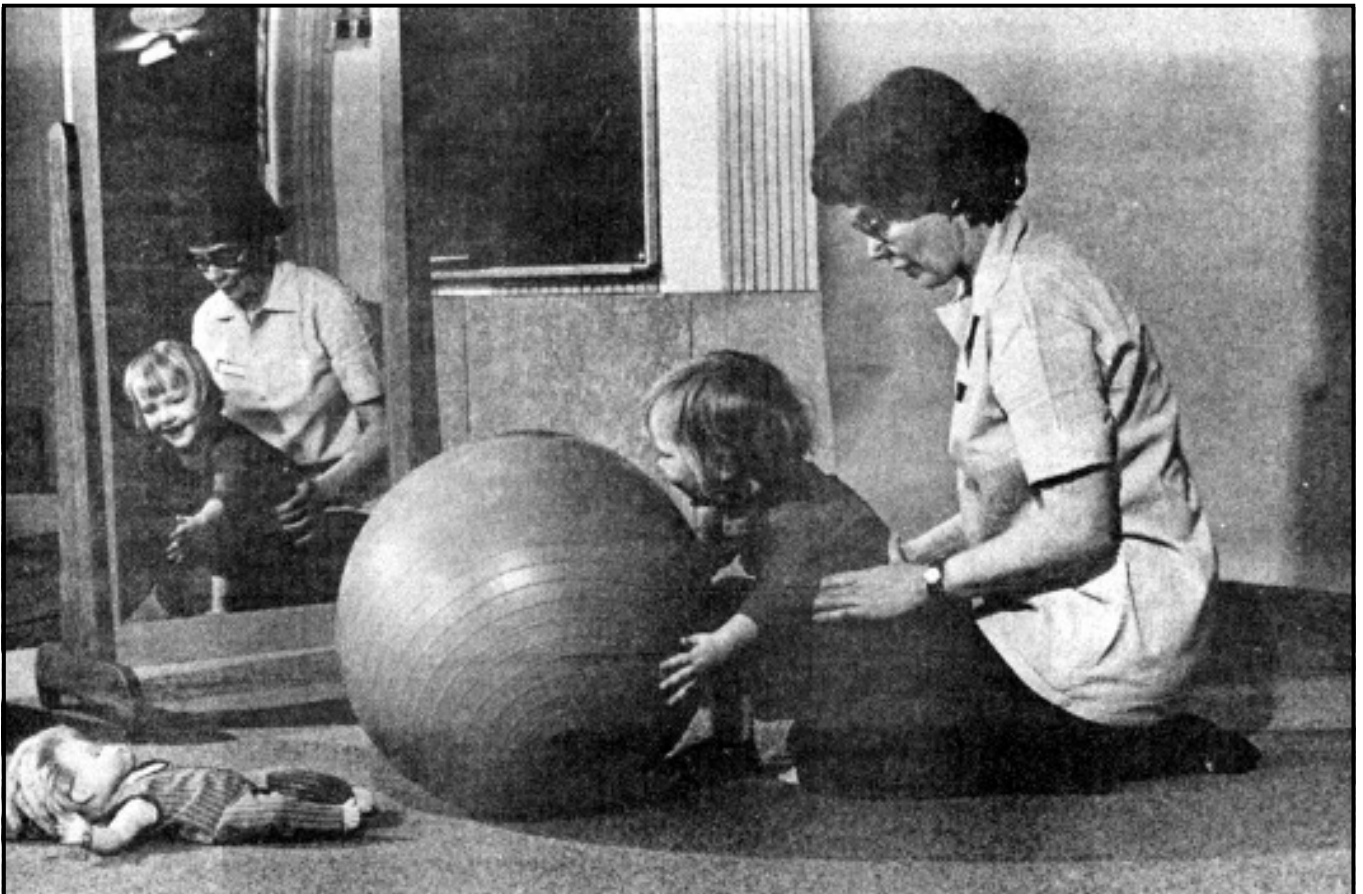

Träning med Sjukgymnasterna: Barbro Lundin & ”Adi” Skottsberg

*Sjukgymnasterna har olika redskap till
hjälp i träningen.*

*Här använder Barbro Lundin en boll
och en spegel.*

*"Adi" Skottsberg tränar med en elev framför spegeln och
Eva Viklund hjälper till.*

**Motstående sida: Övre bilden: Läraren Sture Jeansson.
Nedre bilden: Anita Arvidssons skolklass på Bräcke, tidigt 1960-tal.
Lilla: Anita Arvidsson med sin 1-2:a i Fagerfjälls småskola på Tjörn 1960.**

Tidiga Integreringsförsök...

Sture Jeansson arbetade både på Bräcke Österjgård och den närbelägna Bräckeskolan. Han började tillsammans med en kollega med gemensamma aktiviteter för skolorna både under skol- och fritid. De ordnade schackturneringar mellan skolorna och friluftsdagar mm.

Anita Arvidsson kom som lärare till Bräcke i början av 1960-talet, men redan 1959 hade hon en funktionshindrad elev i sin klass på Tjörn.

Det var mycket ovanligt på den tiden att handikappade elever gick i "vanlig" skola. Den eleven slapp, tack vare välvillig rektor och skolstyrelseordförande, Gösta Tedin resp. Gustav Carlsson, att åka till en Specialskola som låg i Stockholm.

Färdtjänsten var inte utbyggd på den tiden. Men det löstes så att Anita kom och hämtade eleven varje morgon med sin lilla "Folkvagnsbubbla" och körde hem honom på eftermiddagen igen.

Besök på G-P tillsammans med Bräckeskolans elever 1964. B Ö:s klass 6, lärare Elsie Doversten. Bland eleverna syns Diana Ambecker född Berg, Ingrid Johansson, Bengt-Olof Bromander, Peter Almqvist, Sven-Erik Johansson och Margot Nykvist m fl.

Nedan: *Friluftsdag i Skatås också tillsammans med Bräckeskolans elever.*

**”Provisoriet”
byggs och
står klart till
Luciahelgen
1964.**

Skolavslutning vid "Provisoriet" 1967

*Här sitter föräldrarna och
lysnar på sina barn som under-
håller med sång och musik.*

Motstående sida: *Här sitter elev-
erna 1967 utanför "Provisoriet"
och sjunger av hjärtans lust.*

Nedan: *Här står vårdper-
sonalen och lyssnar.*

Konfirmation med Gerhard Wetterqvist.

Biträdande Pastor på
Bräcke Diakoni
1960 - 1967

*Gerhard Wetterqvist framför altaret Bräcke
Diakonigårds kyrka.*

Till höger:
*Bräcke Diakoni-
gårds vackra park.*

Till höger:
Gerhard Wetterqvist med en av hans konfirmandgrupper utanför Bräcke Diakonigårds kyrka, (mitten 1960 - tal).

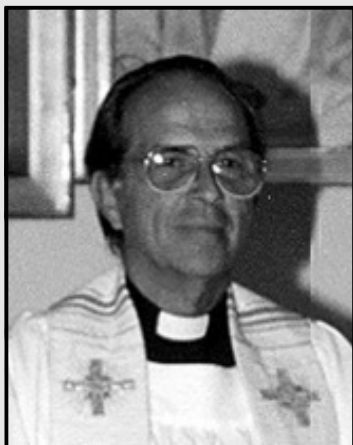
Till vänster:
En annan av Gerhard's konfirmerationer på Bräcke Diakoni den 20 maj 1967.

Till höger:
Gerhard Wetterqvist, Ingrid Hjort m fl på en fest i Stora Salen.

Utdrag ur MINNESORD

Gerhard Wetterqvist (1926 - 2000)

Kontraktspastor emeritus i Älvsborgs kontrakt Gerhard Wetterqvist, Långedrag, har avlidit i en ålder av 74 år, (2000). Närmast anhöriga är make Ingegerd f Rexius, barnen Elisabeth, Anders, Magnus och Carin. Gerhard Wetterqvist var prästson från Halland, äldst i en stor syskonskara.

Med sig från sin halländska hemmiljö hade han ett rikt andligt och kulturellt arv, präglad av den västsvenska kristendomstypen. Gerhard läste teologi i Lund åren kring 1950.

Som präst i Göteborgs stift fick Gerhard snart uppgifter på stiftsplanet. En tid var han biträdande pastor på Bräcke diakonianstalt med huvudsakligen pedagogiska uppgifter. Prästerliga insatser på församlingsplanet gjorde han under sina år som komminister i Tynnered och kyrkoherde i Älvsborg. Han blev också kontraktspastor för Älvsborgs kontrakt. Göteborgs kyrkliga samfällighet tog hans kunskaper och erfarenheter i anspråk för en rad uppgifter. Den kristna tronens intellektuella och pedagogiska sida låg bättre till för Gerhard Wetterqvist än känsloupplevelser. Överst i hans ordförråd fanns orden saklighet, bearbetning, reflektion, motivering, verklighet. Nostalgi och sentimentalitet höll han tillbaka.

Han hade stor men inte okritisk respekt för nedärvd kristendoms kunskap. Han utvecklade ett skärpt sensorium att bedöma människor, händelser och strömningar. Höns inlägg och kommentarer i olika sammanhang hade en allvarlig botten, men kunde varvas med gäcksamma skratt och färgas av en underfundig humor.

För oss kyrkoherdekolleger stod det klart att han ivrade mer för anglikansk pastoral strategi än för amerikansk karismatisk. Gerhard hade intressen utanför kyrka och teologi, läste fransk litteratur på originalspråket, semestrade, gärna i Frankrike.

ARNE CLAESSION
ämbetsbroder och vän

Högsadiet invigt Hösten 1968

*Här är några av lärarna
på Högstadiet och Fackskolan på gamla E-2.
(Bilderna är tagna 1970).*

*Högsadiets skolentré, (gamla E-2, som senare blev Hus 20,
som återigen har bytt namn).
(Bilderna är tagna 1970).*

Bengt Stripple

Lärare vid Bräcke Östergårds
Högstadium, (E-2), under
1960, 1970 och 1980-talen.

Lars Österling

Omtyckt rektor & trubadur.
Han var också medlem i visgruppen
"Vi är vackrast när det skymmer"

Nedan: Göran Tholén med en av
sina skolklasser på en lägerskola,
(Bilden är tagen cirka 1970).

Lasse Sunnerstam

”Bräckeit” 1967-1969

Till höger:
*Charmören och
tjejtjusaren Lasse
med en ung dam.*

*Här är stilige Lasse. Hans kamrater
kallade honom ofta skämtsamt för
”Lucidor”.*

Till höger:
*Stjärngossen Lasse och
tomten Klas Nilsson.
När Klas blev vuxen var
han B.Ö.K:s kassör
under många år.*

Dr Olow

**Överläkare/prefekt vid
Bräcke Östergård
1958 - 1985**

Dr Olovs
Pensioneringsfest vid
Bräcke Östergård
utanför
”Tanternas Villa”
1985

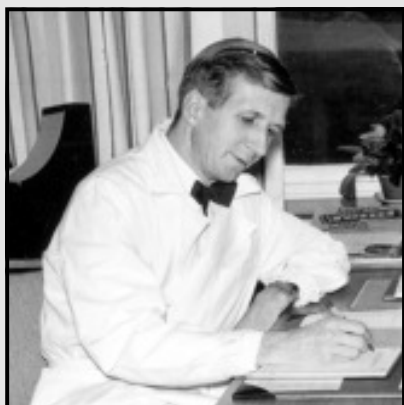

MINNESORD

Ingemar Olow (1920 – 1998)

Medicine hedersdoktor, Ingemar Olow, Göteborg, har avlidit i en ålder av 77 år, (1998). Närmast anhöriga är döttrarna Marie, Suzanne och Louise med familjer.

Efter studier i Stockholm och Uppsala blev han medicine hedersdoktor i Göteborg 1976. Efter kortare förordnande i Göteborg, Borås och Karlstad, transgjorde han som underläkare vid Borås 1951-55, som biträdande överläkare vid Göteborg barnsjukhus 1956-58 samt under åren 1958-85 som läkare/överläkare/prefekt vid Bräcke Östergård i Göteborg.

Ingemar Olovs intresse och engagemang för habilitering väcktes 1952 när han som underläkare på barnavdelningen på Boråslasarett mötte en liten flicka med en säregen sjukdomsbild, som senare kom att kallas CP (central pares). Efter några år som läkare på Barnsjukhuset i Göteborg kom han 1958 till Bräcke

Östergård där han stannade till sin pensionering. Där fick han möjlighet att bygga upp en habiliteringsverksamhet som blev välkänd både nationellt och internationellt. Hans regelbundet återkommande konsultresor inom de västsvenska lanstingen och den seminarieverksamhet han stod som ansvarig för blev av avgörande betydelse för uppbyggnaden av de lokala habiliteringarna ute i landstingen.

Som han själv skrev i boken Bräcke Östergård 1958 - 1998 hade han som underläkare i Borås fått lära sig *helhetssynen* på vården. Helhetssynen kom bland annat till uttryck i Ingemar Olovs sätt att leda verksamheten vid Bräcke Östergård. Han byggde upp tvärfackliga team där inte bara specialisterna utan också annan vårdpersonal och lärare liksom föräldrar och ungdomar, kom till tals.

Ingemar Olow var en mycket uppskattad lärare för flera generationer läkare och företrädare för olika professioner inom habilitering. 1976 erhöll han ett hedersdoktorat av de tongivande inom forsknings- och utvecklingsprojektet Rörelsehindrade elevers situation i samhället (PRESS).

Tillsammans med Bo Bille var han initiativtagare till och redaktör för läroboken Barnrehabilitering vid rörelsehinder. Hela ditt yrkesverksamma liv arbetade Ingemar Olow som barnläkare.

Med vänlighet, klokhet och kunskap kunde han ge bot, lindring och tröst. Självt drabbades han hårt när hans hustru Britta 1994 hastigt rycktes ifrån honom.

Det blir tomt efter doktorn, forskaren och vännen Ingemar Olow.

PER ECKERDAL
TD. Direktör

STIG DANIELSON
f d Landstingsdirektör

ANITA LUNDBERG
Docent, habiliteringsöverläkare

SVEN-OLOF BRATTGÅRD
Professor em.

ULF LEKEMO
f d Enhetschef SIH

SVEN MELANDER
f d Direktör

En Återträff i början av 1990 - talet

Sven-Olof Brattgård: Bräckes Styrelseordförande under många år.

Många invigningar på B Ö.

Under alla dessa år har det blivit många invigningar när Bräcke Östergård har byggt nya etapper. Då var Sven-Olof Brattgård, i egenskap av styrelseordförande, den självskrivne ciceron för Kungligheter, Biskoppar och andra besökande gäster.

Sven-Olof Brattgård Bräcke Östergård berättar om dess historia för prinsessan Christina. Bo Giertz fotograferade allt, (E-2 1968).

Sven-Olof Brattgård inviger Bräcke Östergårds nya förskola tillsammans med Drottning Silvia, (Hus 30 1975).

Sven-Olof Brattgård visar basängen för Direktor Henry Berglind och Biskop Bo Giertz (E-1 1961).

Minnesord:

Sven-Olof Brattgård (1921 – 2000)

Professorn i handikappforskning, MD Sven-Olof Brattgård, Åsa, har avlidit i en ålder av 79 år, (2000). Närmast anhöriga är sonen Ingemar med familj, barnbarn samt bröder med familjer. Professor emeritus Sven-Olof Brattgård avled på Helhetsvården, Bräcke Västergård, tisdagen den 9 oktober.

Sven-Olof Brattgård var född 1921 och hade bakom sig ett långt, innehållsrikt och skapande liv. Insatser av avgörande betydelse fick han göra inom och genom Stiftelsen Bräcke Diakonigård i Göteborg, inte minst för rörelsehindrade barn och ungdomar och deras familjer.

Under åren 1959 - 1988 var han ledamot i huvudstyrelsen för Stiftelsen Bräcke Diakonigård samt från 1960 och fram till 1988 ordförande i Bräcke Östergårdsstyrelsen. Professor Brattgård var initiativtagare till och drivande kraft bakom uppbyggnaden av Bräcke Östergård, som startade sin verksamhet 1958. Han var också initiativtagare till tillkomsten av Helhetsvården, vård i livets slutskede, som startade 1982.

Otaliga har de projekt varit under årens lopp där Sven-Olof Brattgård varit primus motor, en visionär med handlingskraft långt utöver det vanliga och som fick de flesta att sluta upp och vara med att förverkliga det till synes omöjliga. In i det sista förblev han aktiv och initiativrik.

För att ge en bild av personen Sven-Olof, som många av oss minns honom, vill vi citera framlidne Gerhard Wetterqvist, biträdande pastor på Bräcke 1960 - 1967, från boken om Bräcke Östergård; "Men också här får jag landa i det personliga. Sven-Olof Brattgårds formidabla idériedom, intelligens och handlingskraft. (...) Några småvinjetter: Stockholmsresa med Sven-Olof Brattgård. Besök i kanslihus och Skolöverstyrelse. Med som assistent och "rullstolsförare", Snabba och intensiva föredragningar. Ut igen till nästa. Alltid resultat. Kanske inte alltid det planerade. Ofta något ännu bättre. Med stor skicklighet fördes barnens och sakens talan! Fascinerande att bevittna.

En begåvad och handlingskraftig mans liv har kommit till sitt slut. Vi minns vännen, arbetskamraten, styrelsemannen, auktoriteten, den brinnande Sven-Olof Brattgård och i tacksamhet förundras vi över hans livsverk som har kommit så många till välsignelse. Vi gläds också över de anhörigas generositet att låta minnesgåvor förvaltas av Stiftelsen Bräcke Diakonigård för att användas inom de områden som låg Sven-Olof varmast om hjärtat nämligen handikappomsorg, vård i livets slutskede och annan diakoni.

STIFTELSEN BRÄCKE
DIAKONIGÅRD
PER ECKERDAL
Direktor
SVEN S. MELANDER
Direktor 1976 - 1990

Kärlek på Bräcke Östergård.

Kärlekens berusande härliga makt är stor. Slår den till och säger "klick", är den svår att hejda. Bräcke är inget undantag på den fronten.

Många har det varit som genom åren har funnit sin livskamrat på Bräcke Östergård. Här följer några av de lyckliga.

Karl Evert Forsgård studerade vid BÖ på 1960 – talet. Han bodde då på "Provisoriet". Där jobbade samtidigt ett vårdbiträde vid namn Lisbeth Nilsson. Det "Klickade" till ordentligt och på den vägen blev det...

Till höger: Eive Landin började som lärare på BÖ 1968. Inga-Lill jobbade i köket. Eive kom och åt... De gifte sig 1971. Idag är Eive en glad pensionär med barn och barnbarn. Dessutom är han kassör i B.Ö.K.

Eva Almtjärn gick också på Bräcke på det glada 60 – talet. Hon gick ut Fackskolan 1971. Efter avslutade studier började Eva arbeta som telefonist i Sahlgrenskas växel. Hon åkte till och från jobbet med Mölndals Färdtjänst. Ofta var det Jan-Eric Olsson som körde bussen – och sen gick det som det gick... Så Eva fick byta efternamn, men det hade hon säkert inget emot.

Nedan: Ingrid Johansson tillhörde BÖ:s allra första barngrupp 1958. Hon bodde 1968 på det då nybyggda E-2. Där jobbade Kaare... - Det gick inte att stoppa dem heller. Efter BÖ gick Ingrid vidare med studierna på universitetet och Kaare jobbar fortfarande inom psykvården sedan många år. De har två barn och ett barnbarn.

Nedan: Också Peter Almqvist gick på BÖ under 1960 – talet. Efter skolan blev han anställd som vaktmästare på BÖ som chaufför. Annika åkte med honom då och då. Men hon tittade i backspegeln en gång för mycket... Sen var också hon "fast". De gifte sig 1993. Nu jobbar Peter med säkerheten på Bräcke. Annika arbetar på Angeredsgymnasiet och dessutom är hon med i B.ÖK:s styrelse.

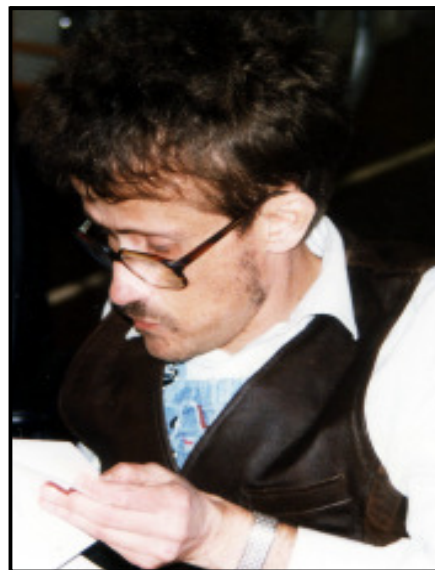

Bräcke Östergårds Kamratförening har bildats !

Att en kamratförening skulle bildas hade många önskat under lång tid. Eleven Jan-Erik Lundin, t ex, föreslog det efter en elev- och personal träff, som Ewy Lekemo ordnade 1990, i ett brev till Bräcke Östergårds styrelse ordförande. Och den dåvarande styrelsen ställde sig mycket positiv till att en förening bildades och var beredd att stödja den.

Vid en träff 1992 med elever och personal, som var med när skolan på BÖ startade drygt 30 år tidigare, 1961, fördes också fram önskemål om att en kamratförening skulle bildas. Vidare önskade två lärare som pensionerats de senaste två åren, Elsie Doversten och Solveig Allen, att ev. avskeds gåvor till dem skulle bli bidrag till en kamratförening. Drygt 2 000 kr blev det.

Så trycket blev till sist tillräckligt starkt för att några av oss gamle (nämnda Elsie och Ewy samt Göran Mattsson och jag) skulle bilda en arbetsgrupp och sända ut ett uppprop. till f d elever och anställda vid Bräcke Östergård. Elsie Doversten sände ut ca 300 brev. Uppropet togs dessutom in i RBU:s tidskrift Rörelse, anslogs på Bräcke och även "djungeltelegrafan" hjälpte till med spridningen.

Jan-Erik Lundin

Intresset var inte att ta fel på. Tvåhundra svarade att de var intresserade av att en kamratförening bildades. Till den utlysta träffen lördagen den 7 maj 1994 kunde ca 125 komma.

Redan två timmar innan korn de första och sedan var det en ström av skolkamrater och arbetskamrater på väg mot "Byggnad 30", d v s ett av de nyaste husen på Bräcke Östergård. Förskolan flyttade dit 1983. Där finns stora ytor. Och vi insåg att ett 125-personers möte inte skulle kunna hållas i Stora salen - gammal och välkänd för de flesta visserligen men opraktisk den här gången. Ett fyrtiotal deltagare med rullstolar skulle fått onödigt svårt att ta sig fram där.

Göran Mattsson hälsade på rimmad vers alla välkomna och sa bl a:

*"Tro mig, minnena av er är på Bräcke en gyllene skatt
som består av arbetsglädje, slit, episoder som gett många goda skratt
Ni är en del av oss, ni har gett oss så mycket, ni är vår kunskap, vår erfarenhet
för oss är det viktigt att ni har detta klart för er, att ni vet.
Vi hoppas att ni idag, precis som vi, känner
ett fortsatt behov att träffa gamla skolkamrater och gamla Bräcke - vänner.
Ta nu stafetten, skapa och behåll en kamratförening
en mötesplats, en minnenas tummelplats, skapa möten med mening.
Så varmt och hjärtligt välkomna ni är.
Vi på Bräcke tycker det är skönt att ha er här.
VÄLKOMNA!"*

Svaret på frågan om mötet skulle besluta att bilda en kamratförening blev ett rungande JA.

Ulf Lekemo

Bräcke Östergårds Kamratförening första styrelse 1994.

Till höger:
"Städpatrullen"
 snyggar till lokalerna
 igen efter en av
 B.Ö.K.- träffarna.

Till vänster:
 Två musikanter som
 brukade spela för gästerna
 under flera B.Ö.K.- träffar.

B.Ö.K. firar Bräcke 50 år!

Den 4 oktober 2008
samlades många yngre
och äldre "Bräckeiter" på
Bräcke i Göteborg för
att celebrera detta
50 - årsjubileum.

B.Ö.K:s nuvarande ordförande Sven-Erik Johansson hälsar välkommen och lämnar över ordet till årsmötets ordförande Ulf Lekemo.

Nedan: *I förgrunden studerar
Birgitta Eriksson och Adi Skottsberg.
I bakgrunden står Kaare Johansson
och till höger skimtar Ingemar Andersson.*

B.Ö.K. besöker Sys- ter Lena Olne på Bräcke Västergård i samband med träffen Lördagen den 4 oktober 2008.

*Syster Lena var Bräcke Östergårds
första Husmor 1958.*

*Sven-Erik Johansson i spetsen på väg till
Syster Lena Olne. Adi Skottsberg, Ulf Lekemo,
Ingrid och Kaare Johansson är också med, liksom
Claudia Lottsson som stod bakom kameran.*

Nu har vi kommit fram till den allra sista bilden i boken om Bräcke Östergårds Pionjärer. Här med lämnar vi nu Syster Lena och alla de andra som medverkat. Vi önskar Bräcke lycka till på färden och hoppas att fortsättningen av dess historia blir lika framgångsrik som de första 50 åren.

Red.

Tack

*Ett varmt Tack till alla de som så välvilligt
ställt sina privata bilder till förfogande och på så sätt
gjort denna Fotobok om Bräcke Östergårds historia
möjlig att sammanställa.*

Ulf Lekemo
Syster Lena Olne
Anne-Marie "Adi" Skottsberg
Inger Kloo
Ingegerd Wetterqvist
Barbro Lundin
Marianne Kristiansson
Birgitta Eriksson
och
Eive Landin